

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:
Sátoraljauhely
Vármegyeház
II. udvar, I. emelet.

ZEMPLÉNI GAZDA

MEZŐ- ÉS SZŐLŐCAZDASÁGI SZAKLAP

Megjelenik min-
den hó 5. és 20-án
Előfizetési ár:
Egy évre 4 pengő
Hirdetések
díjszabás szerint.

Főszerkesztő:
Dr. báró WALDBOTT FRIGYES
alelnök.

A Zemplénavármegyei Gazdasági
Egyesület hivatalos közlönye.

Felelős szerkesztő:
ILLÉSHÁZY ENDRE
ügyvezető titkár

Báró Maillot Nándor.

Villámcsapásként sujtotta a hír a Zemplénavármegyei Gazdasági Egyesületet és az egész Tokajhegyalját, amely *báró Maillot Nándor* gazdasági egyesületi elnök, országgyűlési képviselő váratlan és hirtelen elhunytát hozta a távirda és a telefon szárnyain.

Lesujtottan állottunk a koporsó előtt, amely egy nagyreményű, élete leg-szebb férfikorában elhunyt, nemeslelkű ember hült tetemeit zárta el örökre előlünk.

Rettenes a párjavesztett özvegy, az apai támaszt elvesztett árvák gyásza és fájdalma: de mérhetetlen Zemplén vármegye közönségének fájdalma és vesz-teisége is, amely nélkülözni lesz kénytelen e szinte pótolhatlan közéleti férfiuinak a közigazdaság terén és érdekében kifejtett eredménydus munkásságát.

Mert tehetségénél, munkabírásnál és munkakészségénél csak szerénysége volt nagyobb az elhunytnak és sokaknak éppen e miatt nem volt tudomásuk *báró Maillot Nándor* áldásdus működéséről, csak eredményeit élvezték nehéz, kitartó munkásságának.

Báró Maillot Nándor előkelő francia család sarja.

Ősei már századok előtt Bajorországba költöztek s játszottak ott előkelő közéleti szerepet.

Szépatyja a bajor királyi seregeknek volt parancsnoka a lipcsei csatában. Atyja néhai báró Maillott György, anyja a ma is még élő báró Beust Margit.

Az 1884. évben született báró Maillot Nándor a legkitünőbb nevelésben részesült. A bécsi Therézianumnak volt növendéke. Jogi tanulmányait a kolozsvári egyetemen végezte. Bámulatos nyelvérzékkel birt s több nyelvet beszélt. Elősze-retettel a közigazdaság iránt viseltetett s e téren vártak tőle sokat azob, kik Őt ismerték és bámulták e szakban nagy ismereteit és tudását.

Közéleti működését a proletárdiktatura bukása után, fiatalon, 35 éves korában kezdette meg. Nehéz, terhes, szomoru idők!

A vörös csapatok visszavonulása után rablóként özönlötték el az oláh seregek a Tokajhegyalját; raboltak, pusztítottak és kegyetlenkedtek.

Debrecenben székelő tábornokuk a román királyi család magánvagyonának jelentette ki a tokajhegyaljai pincék kincseit. Kezdetét vette a borok elszállítása. És nem is válogattak a rabló csapatok, de mégis nagy előszeretettel viseltettek a szamorodni, az asszu, az esszenciák iránt.

Friedrich István miniszterelnök báró Maillot Nándort kormánybiztossá nevezte ki s őt bizta meg a Tokajhegyalja megmentésével.

És ő megmentette, ami még menthető volt. Debrecenbe ment, kedves modorával annyira megnyerte, megszelidítte a mogorva román katonát, hogy az megelégedve a tokaji nektár egy hányadával, beszüntette a borok további elszállítást.

A románok kivonulása után a kormány felhívása Zemplén vármegye élére állította; az Ő érdeme, hogy abban a nehéz, szomoru időkben Zemplénben a bosszúállás nem ült orgiákat, mint — sajnos — ült az ország más vidékein.

1922 nyarán választotta képviselőjévé a tokaj-mádi választókerület, még azon évben választotta meg elnökévé a Zemplénvármegyei Gazdasági Egyesület.

Mint képviselőnek a Tokajhegyalja felvirágoztatása volt minden gondolata.

Az Ő, kizárólag az Ő érdeme, hogy a Tokajhegyaljának s ennek folyományaként az ország összes szőlőbirtokosainak nem kellett a szőlő után is buzaparításban valorizáltan megfizetni az 1922. és 1923. évi jövedelem- és vagyonadót. Szinte elképzelhetlen, mily anyagi romlástól mentette meg ezzel báró Maillot Nándor a Tokajhegyalja s az ország szőlőbirtokosait.

Összekötetései révén Ő ütötte nyélbe a magyar-lengyel kereskedelmi szerződést. Nem az Ő számlájára kell írni, hogy a „testvér nemzet“ minden, csak nem loyális eljárása folytán, nem váltak be az e szerződéshez fűzött reményeink.

De báró Maillot Nándor ezután is élén állott minden oly mozgalomnak, mely a Tokajhegyalja érdekeit tűzte zászlójára.

A vármegyei Gazdasági Egyesület Ő alatt érte el renesszánszát.

A háboru, a forradalom, a proletárdiktatura kivégezte e szép és dicső multu egyesületet. Báró Maillot Nándor, az Őt annyira jellemző szeretettel, melegséggel fogott hozzá az egyesület életrehívásához és feltámasztotta, életre keltette azt. Ma egyesületünk egyik számottevő szerve gazdasági életünknek.

Ujabban is nagyratörő tervei voltak az Egyesülettel.

Sajnos, terveit nem valósíthatta meg: reményeit, céljait keresztelte, megsemmisítette a kérlelhetetlen halál.

Legyen könnyű kihült teteme felett a magyar föld, melyet annyira szeretett!

Mi, társai a munkában, szeretettel őrizzük meg emlékét!

Mezőgazdasági rovat

Rovatvezető: **dr báró Waldbott Frigyes**

a Zemplénavarmegyei Gazdasági Egyesület mezőgazdasági osztályának elnöke.

Jegyzőkönyv.

Készült Szerencsen, a Zemplénavarmegyei Gazdasági Egyesület Mezőgazd Osztályának ülésében, illetve gazdagülésében 1929. évi november hó 30-án.

Báró Waldbott Frigyes osztályelnök elnöklése alatt jelen volt: báró Maillot Nándor egyesületi elnök, Illésházy Endre egy. titkár és a vármegye minden vidékéről összegyűlt több mint 500 mezőgazda.

Elnök üdvözlö a gyűlésen megjelent egyesületi tagokat és mezőgazdákat, a gyűlést megnyitja, a jegyzőkönyv vezetésére Illésházy Endre egyesületi titkárt, hitelesítésére Cornidesz Albert és Andrassy János urakat kéri fel s a gyűlést a következő beszéddel vezeti be.

Igen tisztelt gazdatársaim!

Sulyos fekete felhők tornyosulnak gazdasági életünk láthatárán, sőt azt mondhatnám, hogy ezek a vészfelhők már ellepték gazdasági életünk egész égboltozatát. Már cikkáznak a villámok, már lesujtanak, hol ide, hol oda, kidöntve sorainkból, hol az egyik, hol a másik önálló gazdasági existenciát. Minden pillanatban megindulhat az az általános jégverés, mely megsemmisíti az egész magyar gazdatársadalmat és vele együtt az egész, szeretett magyar hazát.

A mai gyűlésünknek célja, hogy amikor egyrészt reámutatunk az általános gazdasági krízis okaira, másrészt és főleg hogy keressük ezen sulyos helyzetben a kiutat, kutassuk fel azon intézkedéseket és teendőket, melyek az utolsó órában még némi segítséget nyújthatnának a már-már csüggedő gazdának.

Felvetődik az a kérdés, hogy vajon miért nem tartottunk ily gyűlést már előbb? Tudom, hogy ezirányban Önök közül többen szemrehányást tesznek a Z. G. E. vezetőségének.

Tartozom az általam itt képviselt ZGE-nek avval az elégtétellel, hogy rámutassak ennek a szemrehányásnak az alaptalanságára.

Igen tisztelt gazdatársaim! Amikor 7 évvel ezelőtt a gaztársadalom bizalma engem a ZGE. mezőgazdasági osztályának élére állított, megérez-

tem azt, hogy a gazdatársadalmat gazdaságilag meg kell szervezni.

E cél elérésére elsősorban minden hó 20-án a mezőgazdasági osztályt gyűlésre hívtuk össze. Kezdetben, az első, a második, népesek voltak a gyűlések, Már a harmadik ülésen lankadni kezdett a buzgalom. Végül az érdeklődés teljes hiánya miatt be kellett szüntetni a gyűlések tartását, illetve összehívását.

Rendeztünk tanulmányi kirándulásokat, gazdaggyűlést Sátoraljaujhelyben, állatdíjazásokat, baromfikiállításokat, baromfiak és keltetőtojáskiosztásokat. Ezek mind fényesen sikerültek, a magasabb szakkörök teljes elismerésével találkoztak.

A gazdatársadalom közönyét azonban nem törték meg.

Az Egyesület hivatalos közönyét, a Zempléni Gazdát, országosan elismert magas színvonalra emeltük.

Ennek dacára is a Zempléni Gazda tagdíját még azok sem fizetik, akik évek során át a lapot járatták s megtagadják a postai megbízások kiváltását.

Az Egyesület tagjainak száma bár évről évre szaporodik s bár négyszeresen meghaladja a békebeli tagok számát, nem annyi, amennyinek lennie kellene. A tagdíjakat pedig, jólehet a békebeli 10 aranykoronát 2—5 pengőre szállítottuk le, alig-alig fizetik.

Igen tisztelt Gazdatársaim! Röviden felsoroltam mindazt, amit a ZGE a mezőgazdaság terén (nem is említve a szőlészeti osztály működését) tett vagy tenni akart. Mindebből azt láthatják, hogy a ZGE. igenis megtette a tőle telhetőt abban az irányban, hogy a vármegyei gazdatársadalmat együttműködésre buzdítsa, Nem az egyesület vezetőségén mullott, hanem a gazdatársadalom hihetetlen közönyén, hogy az utóbbi években az egyesületi élet nem birt kellő elevenségre kapni.

Hallottam a gyűlést megelőzően olyan hangot, hogy csak az Istenért! nem említsük a közönség előtt az Egyesület iránti kötelezettségeket, mert akkor mindenki megijed és megszökik. Hát engedelmet kérek, én nem osztom ezt a nézetet. Én igenis megemlítem, sőt aláhuzom a közönségnek ezen kötelezettségeit. Mert ha a gazdatársadalom olyankor, amikor bajban van, megkívánja a gazdasági érdekképviselő működését, akkor tartsa kötelességének ezen érdekképviselő állandó fönntartását és támogatását.

Önök, igen tisztelt uraim, itt tanácskoznifognak, és tanácskozásuk eredményeit jegyzőkönyvbe

foglalni és a határozati javaslator magasabb fórumok elé terjeszteni kívánják.

Arra azonban bizonyára nem igen gondol senki, hogy ezt a határozati javaslatot és ezt a jegyzőkönyvet írásba is kell foglalni és több példányban lemásolni, hogy a gyűlésf megelődően rengeteg levelet, meghívót kellett írni, hogy mindehhez papír, boríték, bélyeg, írógép kell, az írógép mellé irodai személyzet: hogy kell egyesületi titkár, aki mindezt megírja és elvégezte, elküldje és expedálja, hogy mindehhez iroda, fűtés és világítás is kell, — szóval hogy egy gazdasági érdekképviselői szervnek működéséhez bizonyos. — bármilyen szerény, — anyagi költségek elkerülhetetlenek.

Ha pedig mi ezen költségek fedezésére azt a néhány pengő évi tagdíjat kérjük, vagy ha megkivánjuk, hogy tagjaink az egymással és a központtal való összeköttetés fönntartása céljából, évi 4 pengőért járassák a „Zempléni Gazdát“, ugy sajnós, a legtöbb esetben zárt ajtókra, siket fűlekre találunk.

Állítom, hogy az a körülmény, hogy a Z. G. E. az utóbbi évek alatt tönkre nem ment, hogy ez a szerv ma még itt áll Önök előtt és szervezetét készséggel, örömmel bocsájta a gazdaközönség rendelkezésére, — az nem ennek a gazdaközönségnek, hanem annak a néhány lelkes, kitartó férfiúnak az érdeme, akik éveken át keserves kinlódással és önzetlen munkájukkal fönntartották az Egyesületet és szinte összekoldulták az ehhez szükséges anyagi eszközöket.

Engedjék meg, hogy mindezt ily őszintén megmondtam. De én az őszinte szónak vagyok a barátja, én azt mondom akkor is, ha nem kellemes amit mondok. Engem nem fűtenek politikai ambíciók és nem szeretek szerepelni, örülök ha engem békében hagynak. De szívesen teljesítem azt a feladatot, amelyet a vármegyei mezőgazdasági érdekképviselők vezetésével magamra vállaltam.

Viszont azonban joggal elvárom, hogy engem a vármegye gazdaközönsége ne hagyjon magamra, hanem a maga részéről is teljesítse azt a csekély kötelességet, melyet az agrárszellem ápolása és a kellő összetartás tekintetében tőle megkövetelhetünk.

Ezek előrebocsájtásával áttérünk a mai gyűlésünk tárgysorozatára. Arra kérem az igen tisztelt főlshóalókat, ne méltóztassanak tulságosan kiterjeszkedni a panaszkodásra, mert hiszen a bajainkat ugy is ismerjük és érezzük mindnyájan, hanem

szíveskedjenek inkább rámutatni azokra az eszközökre és teendőkre, melyekkel a bajokat orvosolni lehetne.

Végül főlhivom szíves figyelmüket arra, ne terjeszkedjünk ki a politikára, mert Egyesületünk és mai gyűlésünk is nem politikai, hanem kizárólag gazdasági jellegű.

Ezek után Isten áldását kérve mai tanácskozásunkra, áttérünk a tárgysorozatra.

Kerekes József uradalmi főintéző szólott ezután. Szükségesnek látták a gazdák megszervezését, ez okból kérték e gyűlés összehívását és hogy a gazdaközönség lássa, hogy vele az arra hivatott intézmények szeretettel foglalkoznak.

Csáky Dániel kiscgazda szólott elsőnek a napirendhez. Feltárta az eladósodott kiscgazda helyzetét, kérte a kormány intézkedését az iránt, nehogy a föld kicsusszék a kiscgazda kezei közül. A magyar gazda mai szomorú helyzetét a bankuzsora idézte elő.

Arra kéri a Gazdasági Egyesületet, hasson oda, hogy a gazda olcsó hosszulejáratu hitelhez jusson.

Fedák Miklós gör. kat. esperes a bankuzsora fojlogató veszedelmére mutatott rá és kemény szavakkal mutatott rá a rendszerre, mely ezt türi.

A mai bankok nem töltik be hivatásukat. Eddig mindenki ugy tudta, hogy a bank egy üzlet, ahol pénzt lehet felevnni. Ma már nem ugy van, mert a bankok a tőkét nem a gazdasági élet megsegítésére fordítják, hanem saját üzemeik, gazdaságaik, gyáraik fejlesztésére.

Inditványozza, hogy a kormány vonja a bankokat szigorú ellenőrzés alá és büntettesse az uzsorát kiméletlenül. Adjon az állam olcsó pénzt a gazdának, mert ha a gazda tönkremegy, tönkremegy maga állam is.

Tantó János ref. lelkész azon különbözetről beszélt, amely a gazda által termelt nyerstermény ára és az abból előállított iparcikk ára között van. A kartellek visszaélésének terhére írja ezt, ez ellen kér orvoslást.

Id. Körömi Gábor a vidéken duló gabona-uzsora ellen szólott.

Tantó János a súlyos adóterhek: az adó, — a vámrendszer, a vasuti tarifa tarthatatlanságáról beszélt.

Czagány László kiscgazda a fővárosi és vidéki gabonaárak közötti indokolatlan különbözetekekről beszélt. Hibáztatja a kiscgazdatársadalmat, hogy szervezatlensége miatt idáig fejlődni engedte a dolgokat. Figyelmeztette a magyar társadalmat,

hogyan ha a gazdatársadalom tönkremegy, nem lesz aki fenntartsa az országot.

Kósa-Szabó Sándor mádi ref. lelkész, a feneketlen nyomor enyhítésére, a munkanélküliek munkához juttatására közmunkák elrendelését kérte.

Füzesséry Károly rom. kat. lelkész rámutatott a földmivelő társadalom nagy értékére, követelte, hogy ebben az országban minden kormányzati intézkedés elsősorban kell, hogy a falut szolgálja, mert a falu a magyar nemzet

Darvas László arra kívánja kérni a kormányt, hogy a kormány azon tervét, hogy a vásárokat beszűnteti, ejtse el, sőt a falusi lakosság jól felfogott érdekében — szaporítsa a vásárjogok számát

Az elhangzott beszédek után Tantó János terjesztett elő határozati javaslatot.

A határozati javaslatához Forgács Miklós, Németh András és Németh József szólottak hozzá, melyek után a gyűlés a határozati javaslatot nagy lelkesedéssel egyhangulag elfogadta és kimondotta:

1. Az évek óta tartó súlyos gazdasági helyzet következtében eladósodott gazdák arra kérik a magas kormányt, hogy törvényhozás útján intézkedjék bankhiteleiknek meghosszabbítása iránt. Mert másképpen a föld kicsuszik kezeik közül.

2. A váltóadósságokkal küzdő gazdák arra kérik a magas kormányt, hogy vezessen be a pénzintézetekkel szemben erélyes ellenőrzést a kamatláb tekintetében. Mert a mai indokolatlanul magas kamatterheket semiféle gazdasági üzemág nem bírja el és azok az egész világon példátlanok.

3. A vásárlóképtelen gazdák arra kérik a magas kormányt, hogy egyrészt a kartellek megrendszabályozásával, másrészt külföldi olcsó iparcikkeknek mezőgazdasági termékeinkért cserébe való behozatalával hozza olyan árviszonyban az ipari és a mezőgazdasági termékeket egymással, mint amilyenek például Németországban és az Amerikai Egyesült Államokban vannak. Mert a mai iparvédő politika megöli a mezőgazdaságot, tönkretesz a mezőgazdaság munkásait és még azoknak az iparcikkeknek az élvezetéből is kizárja a földműves osztályt, amely iparcikkeknek a nyersanyagát ő maga termeli, mint pld. a gyapju- és vászonruházati cikkek, lábbeliáruk, cukor, sör, péksütemények, szalámi, sajt. Szomorú jelenség, hogy míg a sörárpa,

a répa és a sertés falun terem, addig a falusi ember csak hirhöl ismeri, hogy mi az a sör, cukor és szalámi.

4. A gyűlés felkéri a magas kormányt arra, hogy az adózás, vámkezelés és vasúti tarifák rendszerét módosítsa a mezőgazdaság javára és arányosítsa ezeket a mezőgazdaság valóságos teherbírásához. Mert a termelési költségek a régiiek a mezőgazdaságban, de az értékesítésnél az árak 50%-ot estek és így a gazdálkodásnak a haszna is, következésképpen teherbírása is majdnem semmi. S míg a mezőgazdaság termékeinek árát alacsonyan tartja a világgpiaci konjunktúra és a vámmentes szabadkereskedelem, addig a védelem bástyái mögött a világgpiaci áraknak kétszeresét, sőt háromszorosát éri el Magyarországon a nagyipar.

5. A gyűlés felkéri a magas kormányt a vidéken elterjedt gabonauzsora üldözésére és legsúlyosabb megbüntetésére.

6. A piac pangása miatt saját zsirjában megfuló mezőgazdaság sürgősen irányítást kér a magas kormánytól arra nézve, hogy a ki nem küszöbölhető gabonafélék mellett milyen ipari és kereskedelmi mezőgazdasági termékek azok, melyeknek a magas kormány itthon, vagy külföldön piacot tud biztosítani.

7. A gyűlés felkéri a magas kormányt arra nézve, hogy az eladósodott törpebirtokosok és a munkanélküliség előtt álló munkásosztály a közmunkáknál téli munkaalkalmakat kaphassanak.

8. A gyűlés felkéri a magas kormányt arra, hogy valamely hazai gyárvállalat útján a lerongyolódott mezőgazdasági munkások számára nagy tömegben, olcsó téli ruházatról és téli lábbeliről gondoskodjék.

9. A gyűlés felkéri a magas kormányt, hogy minden intézkedésében elsősorban a földműves osztály érdekeit tartsa szem előtt. Mert lehetetlen, hogy egy országban, melynek 7 és fél millió lakosából közel 6 millió a földművelő, más foglalkozási ágaknak a földműves-társadalom érdekeivel ellentétes előnyöket biztosítsanak.

10. A gyűlés felkéri a magas kormányt arra, hogy a vásárokat nem hogy megszüntesse, de sőt szaporítsa és ezáltal is tegye lehetővé azt, hogy a falu népe egyrészt terményeinek elhelyezésére piachoz jusson, másrészt szükségleteit könnyebben szerezhesse be.

11. Kimondja a gyűlés, hogy jelen határozatát küldöttségileg fogja a magas kormány színe elé juttatni és hogy a jelen határozatban körvonalazott kívánságát mindaddig napirenden fogja tartani és annak kivitelét mindaddig fogja a mindenkori magas kormányzattól szorgalmazni, amíg csak kérelme méltányos elintézését nem nyer.

12. Kimondja a gyűlés, hogy tíz pontban foglalt jelen határozatát megküldi a csonkaország valamennyi törvényhatóságában lévő társ Gazdasági Egyesületnek azzal a céllal, hogy a végpusztulás előtt álló magyar mezőgazdaság és életmentésére irányuló ezen mozgalmát kiterjessze az egész magyar hazára

A határozati javaslat elfogadása után Illésházy Endre egy. titkár reflektált azon észrevételekre, amelyek a felszólalók részéről a Gazdasági Egyesület működésére vonatkozólag elhangzottak. A többiek között előadja, hogy a Gazdasági Egyesület ezideig azért nem alakíthatta meg a Gazdaköröket, mert a kormány az eddig betervezett alapszabályokat nem hagyta jóvá. Így kilenc éve vár 16 zempléni megyei község Gazdaköre a belügyminiszteri jóváhagyásra. Most azonban ezen a téren is lényeges változás állt be, így nincs akadálya annak, hogy a Gazdakörök a vármegye minden községében megalakulhassanak.

A tárgysorozat ezzel kimerítettén, elnök a gyűlést berekeszti.

Kmf.

jegyzette:

Illésházy Endre dr. báró Waldbott Frigyes
kir. gazd. tanácsos, egy. e. alelnök a közgyűlés
egy. titkár. elnöke.

Hitelesítik:

Cornidesz Albert sk. Andrassy János sk.

Szőlőgazdasági rovat.

A borfogyasztási adónak megszünt a létjogosultsága.

Irta: Moskovics Miksa.

Egy olyan külföldnek, mely bort importál, egyik olyan szaklapja, mely a borkereskedelmet képviseli, tehát kétszeresen feltétlenül érdeke, hogy a magyar termelési piac olcsó konvenialó felesleggel rendelkezzen, mégis komoly megértéssel regisztrálja azon lesújtó véleményt, miszerint az egy „nonsens”, hogy nálunk a fogyasztási adó gyakran annyit tesz ki, mint a bor vételára. Ha a helyzet nem volna olyan szomorú, azt vetném közbe tréfásan: *de még sem üti meg a termelési költséget!* mert Trianon óta elég gyakran azon alól is kénytelen a termelő tudni rajta

Azt hiszem, talán érdemes és időszerű ezen alkalommal az akcizák és egyéb terhek történetét a borral kapcsolatban feljegyezni és fejtegetni.

A régi magyar földesur teljhatalmulag rendelkezett a földdel és annak összes termelésével s ezért a borvidéken, ha bárki és bárhol szőlőt telepített, természetbeni dézrát — tizedet — kellett adnia a földesurnak. Ezt az állam beváltotta és a filoxerás időszakban elengedte, vagyis teljesen felszabadította a bortermelést.

De a kisebb királyi jogok alapján jogot gyakorolt a földesur az italmérsi (regale), vásári, vízi, hidvám, malom stb. jogok fölött is. Ezek által módjában állott a magyar nép fogyasztását, kereskedelmét, iparát a saját javára kihasználni. Mindezeket az állam nagyrészt szintén beváltotta és mint jogutód tovább élvezte. A fogyasztási adót kivéve, a modern kereskedelem és kifejlesztett technika, a többi jogokat annyira tulszárnyalta, hogy azok maradványai alig érezhetők. Az italmérsést azonban és vele együtt a borfogyasztási adót mélyítve és szélesítve, nagyon alaposan építette ki az állam.

Amíg a kettős monarchiában a közös védvám piacot biztosított a magyar bornak, az akciza tényleg csak a belföldi fogyasztót terhelte. A termelőt csak alig érintette, hiszen nagy Magyarországnak mindenfelé szabad volt a kivitele, ahol más bor vámentesen nem versenyezhetett vele. Itthon pedig megfizette a fogyasztó, a szállítási költséget, ugyanazt a paritású árt, mint Lembergben, vagy Wienben s ezenfelül a fogyasztási adót,

A ZEMPLÉNI GAZDA

HIRDETÉSI DIJAI.

Általában: egy cm. 4 fillér.

Egy egész oldal	400 ☐ cm.	P. 16
Egy fél „	200 ☐ cm.	P. 8
Egy negyed „	100 ☐ cm.	P. 4
Egy nyolcad „	50 ☐ cm.	P. 2
Egy tizenhatod „	25 ☐ cm.	P. 1.20

Keskeny, szalaghirdetés legfőlebb
3 × 23 = 69 cm. à P. 3.00

Allandó, legalább hatszor egymásután feladott hirdetéseknel 30% engedmény.

mint ahogy az a földesuri jogtól kezdve folytonosan a fogyasztó terhére volt szánva és szabva.

Most azonban a trianoni vámhatár mellett teljesen megváltozott a helyzet. Egy ország, melynek a bortermése tultengésben szenved, ahol nincs kontingentálás, nincs kartell, kivétel nélkül minden ilyen akciza stb. nem a fogyasztót, hanem hivatása ellenére kizárólagosan az ősbortermelőt sújtja. Ennek tehát, a jog eredetét és intencióját eltévesztve, megszűnt a létjogosultsága. Egy fegyver, amelynek rossz az irányzéka, csak a saját táborát pusztítja! Az, hogy e jövedék a községeknek lett átadva, nem változtat a dolgon.

Ezek után azt hiszem, elég súlyos, ha egy hegyoldal, mely ha szőlővel nem volna betelepítve, seprőnek való fagyalkát teremne csak, annak kataszteri tiszta jövedelme, illetve földadója mégis hárszor annyi, mint a legtelevényesebb szántóföldnek: tehát most is érvényben van a régen eltörölt dézmváltság.

Ezenkívül, ha ezen az igen ritkán jövedelmező szőlőgazdaságban egyszer kivételesen egy kis nyers jövedelem mutalkozik, rögtön ránehezedik a háborus jövedelemadó s nem veszi tekintetbe az elmúlt évek veszteségeit.

Mint kuriózitást folytatólag megemlítem a következő esetet, mely hü képet nyújt az adókormányzatnak eljárásáról, melyet a pusztulással küzdő tokajhegyaljai szőlősgazdával szemben tanusít. Nem festem s nem színezem alá a dolgot, hanem szárazon leirom az esetet, amint az községünkben és valószínűleg a szomszédos községekben is megtörtént:

Folyó évi szeptember hó 12-én jött le a sátoraljaujhelyi Pénzügyigazgatóságnak 24.984/929. számú rendelete, melyszerint a Pénzügyminiszterium 90.412/1929. számú rendeletével, a téli fagykárt is adóelengedésre igényt tartó elemi csapásnak minősítette. Ezt a rendeletet szeptember 13-án községünkben közhírré tette a Községi Elöljáróság. A gazdák erre bejelentették a kárt. Ez a bejelentés szeptember 18-án terjesztett fel a Pénzügyigazgatósághoz. Október elején megtörtént a fagykár felvétele. A Pénzügyigazgatóság kiküldöttje $\frac{2}{3}$ kárt állapított meg. Ezután, november 6-án, a Pénzügyigazgatóság 29.055. V/1929 számú rendeletével értesítette a gazdákat, hogy mivel a kárt nem június végéig jelentettek be (mert a miniszteri rendelet ehhez a terminushoz kötötte) a kérést elutasítja. Elutasította az érdekeltek ez ügyben beadott igazolási kérelmét is, ott is arra hivatkoztak, hogy ők a rendeletet későn kapták. Most fellebbezés alatt van az ügy a Pénzügyminiszteriumnál.

Baromfitenyésztési rovat.

Rovatvezető: dr. Szén József plébános.

A VI. nemzetközi baromfikiállítás Budapesten.

A Baromfitenyésztők Országos Egyesülete f. évi december 5—8-ig Budapesten az Országos tenyészállatvásártelepen rendezte meg a VI. nemzetközi baromfikiállítást.

A B. O. E. évek óta rendszeresítette a nemzetközi kiállításokat s azokat évről-évre megújítja, hogy a szomszédos országokból is minél gyakrabban és minél több érdeklődőnek legyen alkalma a magyar baromfitenyésztés sikereit meg szemlélni s ezek eredményeit szerte szétvinni egész Európába. Ez pedig azért fontos, mert ha külföldi összeköttetéseink olyan arányokban szaporodnak, mint amilyen arányban baromfitenyésztésünk előrehalad, akkor tenyésztőink bátran terjeszkedhetnek, mert a baromfitermékek és tenyészállatok részére beláthatatlan értékesítési lehetőségek állanak rendelkezésre.

A nemzetközi baromfikiállítások rendezése szempontjából — mint egyik rendező mondotta — évek óta nagy előnyünk az, hogy a nyugati nagy államoknak követségeik vannak Budapesten, amelyek szakembereikkel megnézik az összes társadalmi szervezeteinket és vállalkozásainkat, ennek folytán pedig a külföld egyre jobban ismerkedik meg termelvényeinkkel.

De a hazai viszonyok szempontjából is fontosak ezek a kiállítások, mert a kiállítás bemutatott anyagával felhívja úgy a gazdaközönség, mint a városi lakosság figyelmét a nemes baromfitenyésztés fejlesztésének szükségességére, másrészt az itt kellő mennyiségben kiállított anyagával lehetővé teszi a gazdaközönség részére azok közvetlen beszerzését.

Ezen szempontok indokolják és magyarázzák meg azt a nagy körültekintést, mellyel a B. O. E. a mostani nemzetközi baromfikiállítást is megrendezte s azt országos eseménnyé emelte.

A kiállítás fővédnökei voltak: nagybányai Horthy Miklósné, Augusztá és Anna királyi hercegasszonyok, védnökei pedig: gróf Bethlen István miniszterelnök, Máyer János földművelésügyi, Bud János kereskedelemügyi, Walkó Lajos külügyi, gróf Klebelsberg Kunó vallás- és közoktatásügyi és dr. Wekerle Sándor pénzügyminiszter.

A kiállítás elnöke gróf Teleki Józsefné, társelnökei pedig a következő előkelő személyiségek voltak: Békessy Jenő miniszteri tanácsos, dr. Fodor Jenő keresk. államtitkár, Gömbös Gyula honvédelmi miniszter, Haas-Teichen bárónő, báró Kornfeld Mórincné, Lickl Károly földmiv. h. államtitkár, gróf Nádasdy Tamásné, herceg Odeschalchi Zoárdné, báró Prónay György földmiv. államtitkár, Preszly Elemér Pestvármegye főispánja, Ripka Ferenc Budapest székesfőváros főpolgármestere, dr. Schandl Károly ny. földmiv. államtitkár, Sipőcz Jenő Budapest székesfőváros polgármestere, gróf Somssich László az OMGE elnöke, gróf Széchenyi Antalné, gróf Teleki József, báró Waldbott Frigyesné, báró Wimmersperg Frigyesné, gróf Zichy Aladárné.

A kiállítást anyagi és erkölcsi támogatásban részesítették: a földmivelésügyi kormány, Budapest székesfőváros, Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye törvényhatósága, az Országos és valamennyi vidéki Mezőgazdasági Kamara, az Országos Magyar Gazdasági Egyesület, a „Hangya” Központi Fogyasztási Szövetkezet s az összes gazdatársadalmi intézmények.

A kiállítást dec. 5-én d. e. 11 órakor nagyszámu és előkelő közönség jelenlétében Máyer Károly földmivelésügyi államtitkár nyitotta meg, ki megnyitó beszédében rámutatott arra, hogy baromfitenyésztésünk hatalmas lendületet vett ugyan, *de nem érte még el azt a magaslatot*, amelyre a földmivelésügyi kormány kívánja emelni. Azonban kifejezést ad azon reményének, hogy a magyar erő és a magyar kitartás győzedelmeskedni fog és meg fogja hódítani a magyar baromfi a külföldi piacokat.

A kiállítás keretében 390 kiállító vett részt mintegy három ezer ötszáz darab aprójószággal: baromfi, galamb és házinyullal s a magyar tenyésztőkön kívül a dán, német, osztrák, cseh és román tenyésztők is szerepeltek elég szép anyaggal.

A baromficsoportban a legnagyobb számmal a rhode island és leghorn fajták szerepeltek (900—1000 drb), de jelentős számmal képviselve voltak a többi fajták is, ugymint a magyar kendermagos, a nemesített fehér és sárga magyar, az erdélyi kopasznyaku, orpington, plimut, fehér wyandotte, fekete langsan, barneveldi, welsumi, minorca, cochin, brachma, stb.

A kacsák csoportjában a látványosság számba menő 7—8 kg-os pekingi kacsákon kívül különös feltűnést keltettek a „kacsatojó-gép” büszke címét viselő ugynevezett khaki cambell-kacsák.

Sok nézője volt a kistestű, alig galambnagyságú, érdekes színtű és alaku különféle „disztyuk”-oknak, valamint a pulykák és ludak változatos csoportjainak.

Láthattuk a kiállításon a galambok ősének, a szirti galambnak 42 kitenyészett változatát, közöttük az óriási római galambokat, amelyeknek szárnya egy méter és nyolc centiméter; azután a hosszú és rövid távra repülő keringőgalambokat.

A nyulak változatos csoportjában a 8 kg-os belga óriás nyul keltette fel az általános érdeklődést.

Gazdag és változatos volt a gép-, eszköz- és ólkiállítás. Láthattunk ott különböző rendszerű tojáskeltetőgépeket, ernyős műanyagát, szétszedhető, praktikus nevelőházakat és ólakat, tojásmérlegeket, csapófészkeket, tojásforgatókat s egyéb baromfitenyésztési eszközöket, valamint a műtarkarmányok és takarmány keverékeknek nagyon sok változatát.

Zemplénvármegyénkből ezen nemzetközi kiállításon nagyon szép anyaggal vettek részt: báró Waldbott Kelemenné, gróf Serényi Lászlóné és várbogyai Bogyay Elemér, kik állataikkal első díjakat és elismerő dicséreteket nyertek.

Általában a kiállítók tenyészállataik színe javát mutatták be, úgy hogy a kiállítás hazai nemesvérű baromfitenyésztésünk hű képét mutatta és egyben bizonyította, hogy fajbaromfitenyésztésünk a múlt évi eredményekhez képest is lényegesen javult.

Gyümölcsészeti rovat.

Rovatvezető: gróf Széchenyi-Wolkenstein Ernőné.

Gyümölcsfacsemeték igénylése.

A „Zempléni Gazda” ez évi szeptember hó 5-én megjelenő számában, a földmivelésügyi miniszter ur 88.183/1929. számú rendeletére hivatkozással, felkértük a községi főjegyző urakat, hogy a fagykárt szenvedett kerttulalajdonosok gyümölcsfacsemete iránti szükségletüket írják össze a kimutatást terjesszék be.

A kimutatást felterjesztettük a földmivelésügyi kormányhoz s felterjesztésünkre az alanti értesítést kaptuk.

„Folyó évi szeptember hó 17-én 329. sz. alatt kelt jelentésére értesitem az Egyesületet, hogy a felterjesztett kimutatásban felsorolt községek gyümölcsfaoltvány igényeinek kérel-

mét a folyó év őszén megfelelő készlet hiányában nem teljesíthettem.

Tekintettel arra, hogy a szóban lévő községek talajuknál és az ottani éghajlati viszonyoknál fogva gyümölcsstermesztésre kiválóan alkalmasak, hajlandó vagyok azokat a jövő év őszén megindítani tervezett tömegfásítási akcióba az akkor rendelkezésemre álló készletek arányában bekapcsolni, oly módon, hogy az érdekelt községek igénylői részére az Országos Pomológiai Bizottság által arra a vidékre megállapított gyümölcs-nemek, illetve fajták oltványait mérsékelt áron fogom rendelkezésre bocsátani, illetve kiutalni. Ezzel szemben az érdekelteknek kötelezettséget kell vállalniok arra nézve, hogy az ültetést szakközegem utasítása szerint fogják elvégezni és hogy a fák kezelését, illetve állati és növényi kártevők elleni védekezést megfelelően fogják végrehajtani.

Felhívom a Cimet, hogy a szóbanlévő községek oltványigénylőit irassa össze s az igénylők neveit, továbbá a beültetendő terület nagyságát és a kért oltványok nemét és számát feltüntetve kimutatásokat legkésőbb 1930. évi február hó 1-ig terjessze elém.

Budapest, 1929. december 6-án.

A miniszter rendeletéből:

Olvashatatlan aláírás
miniszteri tanácsos.

A fentközölt leirat alapján felkérjük a községi előljáróságokat, de különösen Sárospatak, Alsóberecki, Tarcál, Taktaharkány, Tiszaluc, Megyasszó, Erdőhorváti, Tolcsva, Gesztely, Vajdácaska, Tállya, Legyesbénye, Lácza, Mád, Girincs, Mezőzombor községek előljáróit és a Sátoraljaujhelyi Egységes hegyközséget — mint amely községek előljárói az első felhívásra az igényeket bejelentették — hogy a fenti földmivelésügyi miniszteri rendeletnek megfelelő igényjegyzékeket a megjelölt időig újból terjesszék be.

Sátoraljaujhely, 1929. december 20.

Zemplénum megyei Gazd. Egyesület.

Hirdessünk a
Zempléni Gazdá'-ban

Méhészeti rovat.

Tél a méhesben.

Irta: Eberlein Antal.

Karácsony. Hideg idő, havas táj, hosszú éjszakák. Az utcák csendesek, csak ritkán fut el egy-egy szán az ablak alatt. A gazda kíváncsian nézi, ugyan kik ülhetnek benne nagy bundákba burkolva? A szobában gyermekzaj a karácsonyfa körül. A nappal még csak el telne valahogyan, de az este! A véget érni nem akaró este! A gazda nem mer lefeküdni, fél, hogy nem tudja végig aludni az éjszakát. Ül egyedül, néz maga elé, szállnak a gondolatai, szállnak. Röpködnek azok mindenfelé. Eljutnak a méheshez is.

A méhes! — Siri csend van körülötte. Hiába megy arra, nem fogadják hangos muzsikaszóval kedves kis munkásai. Csendes, kihalt ott minden. Elmélkedik a gazda: milyen is volt az elmúlt nyár? Tervezget a jövőt illetően: milyen lesz a jövő év?

A jövőbe látni, édes méhésztársam, nem tudunk. Jósolni nem okos dolog. Nem foglalkozik vele komoly ember. Következtetni azonban már okos dolog is, komoly dolog is. A meteorologus a levegő nyomásából a szelek irányából következtet a holnapi időjárásra. Ez nem jóslat, ez következtetés.

Próbáljunk a méhészetben is következtetni. Milyen is lehet a jövő év?

Ha erős méhcsaládjaink vannak az akácvirágzáskor, akkor van méz, mert ezek a családok ki tudják az alkalmat használni és naponta 10 kilogrammot is képesek gyűjteni.

Méhcsaládjaink tavaszi erőbeli állapota erősen függ attól, hogy milyenek voltak azok ősszel? Sok méh ment-e teletőbe, vagy kevés? A teletők közt sok volt-e a fiatal, vagy túlnyomóan öregek?

Ha összehasonlítjuk méheink állapotát az 1928. és 1929. év őszén, azt hiszem, a legtöbb méhész azt fogja mondani, hogy az 1929. év őszén sokkal népesebbek voltak. A bogarak korát nézve is tudjuk, hogy az idei őszön nagyon sok méh kelt szeptemberben, de kelhetett októberben is, hisz az ősz csodálatosan szép és enyhe volt.

Méhcsaládjaink tehát népesen mentek a télbe és meglehet minden reményünk arra, hogy népesen fogják megérni a tavaszt. Akinek népes méhcsaládjai vannak, annak nyert ügye van, annak lesz méhe.

Következtetésem tehát az, hogy: mert méhcsaládjaink népesebbek, a jövő tavasz jó lesz.

De — mondaná erre a sarokban méházó méhésztársam — lesz ehez szava még az időjárásnak is, lesz persze, hogy lesz! A méhesben még erősen az idő a gazda. Lehet, hogy az idő következtetésem is megcsufolja. (Megtörténik ez a meteorologusokkal is.) De azért volna erre az „idő” megjegyzésre nekem is ellenvetésem méházó gazdatársamhoz. Azt mondanám, hogy bizony ez a sokat emlegetett „idő” sokszor csak köpönyeg, mivel a tudatlan méhésztársam sikertelenségét palástolja. Hiszen tudom, hogy esőben a méheim nem gyűjthetnek, hogy hidegben nem hagyhatják el lakásukat, hogy a nagy meleg a virágok lelkét is kiszáritja. Mégis senki sem fogja mondani, hogy minden tavasszal legalább egy néhány nap nincsen, mikor az idő kedvező. Ezt a néhány kedvező napot tudja éppen kihasználni az erős méhcsalád. Figyeljük meg: teljesen rossz évek legtöbbször akkor vannak, mikor méhcsaládjaink gyengék. Népes méhcsaládok mellett nincsen nagyon rossz év.

Legyen azért karácsonytájt a kuckóban elmélkedő méhésztársam legfőbb gondja az, hogyan is munkálhatna ő közre, hogy méhcsaládjával mindig erősek legyenek tavasszal? Az idén erősek méhcsaládjaink, mert az idő kedvezett őszi fejlődésükre. De hányszor nem kedvez ez az „idő” nyár végén? Hányszor vannak nagyon száraz júliusok és augusztusok? Hányszor hideg már a szeptember?

Kedves elmélkedő barátom, emlékeztetek rá — hiszen látnod kell magadnak is — hogy méhcsaládjaink júniusban rendszeren zsufoltóságig népesítik lakásaikat. A méhésztársam lesi, várja a rajokat. Nem jönnek. Egyszer csak kezd a nép fogyni és pár nap múlva alig ismerünk rá a családra, annyira legyengült. Igen. Eljött a július az ő mindent megasztató forróságával. A kijáró, agyondolgozott méhek egy-kettőre elhullanak. A fiasítás hirtelen megcsappan. Hányszor hallottam méhésztársamtól ezt az észrevételt: én nem tudom, talán kirajzott ez a család, a múlt héten még nagy csoportban ültek kint a méhek, ma már a kaptárban is csak imitt-amott van egy pár bogár.

Nem, kedves barátom, nem rajzott ki. Csak megcsappantak a mézforrások és a család a szükség idejére rendezkedik be. Csökkenteni a fiasítást, elveszti öreg méheit. A mérleg a másik oldalra billent. Több méh hull el naponta (sokkal több), mint amennyi születik, így apadásnak kell bekövetkezni. Ez a leapadás katasztrófális is lehet. Ha a betelepítés folyton csak apad a nép, csak ma-

roknyi családot tudunk a télbe bocsátani, ennek a sorsa pedig nagyon bizonytalan. Ha át is éli a telet, ha jó év következik is reá, legfeljebb újra összeszedi magát. Kivételesen jó évnek kell lenni, hogy ez még mézet, vagy rajt adjon.

Megsughatom neked, kedves barátom, hogy a mi méhésztársaink tulnyomó részének ez a baja. A méhésztársam júliusban, augusztusban nem gondolja helyesen méheit.

Jobb a hibát felderíteni, beismerni, a javulás útjára térni, mint valami hamis okra fogyni a sikertelenséget. Olyan kevés méhésztársam van, ki azon töri a fejét, hogyan is helyezhetné biztos alapra romlásnak induló méhésztársamát. A legtöbb igen könnyen és egy fölényes mozdulattal állapítja meg, hogy nem ő a sikertelenség oka, hanem az időjárás, vagy a méhlegelő.

Régen jobb volt. Ez a jelmondat. Régen sem volt minden fenéig tejfel. Régen is voltak száraz évek, esős évek, voltak szigorú és enyhe telek. Nem új találmányok ezek. A méhlegelő? Az — sajnos — romlott, de nem romlott oly mértékben, hogy már most ne lehetne sikerrel méhésztársam. Ha legelőinket összehasonlítjuk más országokéval, még mindig azt kell mondanunk, hogy a miénk egyike a jobbakkal. Akác nincsen ám mindenütt. Tisztesfü meg pláne nincs!

Ha mi majdan csak az akácra leszünk utalva, még akkor is érdemes lesz méhésztársam.

Talán nem is a virágok mennyisége fogyott meg nálunk, hanem a virágzás idejében történt változás. Eltűntek a soha nem kaszált és így egész nyáron át virágzó rétek, eltűntek a virágos erdők. Mindent eke alá fogtak. A szántás-vetés sok mézelőnövényt pusztít, de termel is. Gondoljunk csak a repcetéblákra, a baltacin és hereföldekre, a napraforgóra, hajdinára stb. Tény az, hogy a virágok tulnyomó része tavasszal nyílik. Májusban és június első felében van nálunk annyi virág, hogy valószínűleg tisztesfü annyi méh sem tudná kihasználni.

A tavaszra számíthatsz is, méhésztársam. A nyári tarlóvirágzásra már nem olyan biztosan. Ugy kell berendezkedned, hogy a tavaszi virágzásból kifizessék méheid munkádat, költségedet. Ha az őszi hordás is jól sikerül, ez már a számítás felüli összeget kell hogy hozzon. A tavaszi virágzás sokkal biztosabb, azért minden tudásunkkal azon kell lennünk, hogy ezt alaposan kihasználjuk.

Ott vagyunk, barátom, ahonnan elindultunk: az erős méhcsaládnál. Ne hagyj nyáron lefogyni őket, ha száraz a július, augusztus, etesd, hogy állandóan sokat fiasítsd az anyát. Áprilisban és május első felében is etesd, hogy gyorsan fejlődjenek és az akácra már teljes népességűek legyenek.

Lapunk jelen száma, közbejött akadályok miatt, csak ma, dec. 30-án, jelenhetett meg.

Szilágyi és Diskant Miskolc

gépgyára és malomépítészete.

Gyárt és szállít:

Szab. fatüzelésű generátorokat,
50% üzemanyag megtakarítás

Gőzekealkatrészeket

bármilyen gyártmányu géphez

Bor- és olajsajtókat

Nyersolaj-motorokat

Malomberendezéseket és munkálatokat

Képviselet:

Első Magyar Gazd. Gépgyár R. T.

cséplőgépei, vetőgépei, malomfelszerelése és

FORD MOTOR COMP

személy-és teherautójai, traktorjai. Állandó nagy alkatrész raktár és javító üzem

42

Hasított akác szőlőkaró eladó

gróf Andrássy Sándor
tiszadobi uradalmában
új és használt állapotban.

Továbbá eladó

**80.000 drb. I. o. Rip.
portalis sima vessző**

Minta-karók a tarczali kir.
szőlészi szakiskolában is
megtekinthetők.

43

Felelős kiadó: Illésházy Endre ügyv. titkár.

Traktor-petroleum

Traktor-olajok

nemkülönb

BENZIN, GÁZOLAJ, KENŐ- és HENGEROLAJOK, KOCSIKENŐCS

legolcsóbb bevásárlási forrása:

Magyar Fanto Művek Részvénytársaság

Sátoraljaúj helyi gyára.

2

„Zempléni Gazda“ kiadóhivatala

Sátoraljaúj hely (Vármegyeház) II. udvar, jobbra, I. emelet.

Állattartó gazdák!

Életerős, jócsontu, betegségeknek ellenálló állatokat csak úgy nevelhetünk, ha már az anyaállatot is, továbbá az ujszülött és növendéket

PEKK D-vitamin tápporral
takarmányozzunk.

A PEKK olcsó, mert

1 kg. elegendő	{	egy felnőtt sertés 200 napi adagjára, vagy
		egy malac 400—600 napig terjedő " "
		100 tojós baromfi 3 hónapi " "
		egy vemhes tehén vagy kanca 2 hónapi " "
		egy vemhes koca 3 hónapi " "
		egy borju vagy egy csikó 3 hónapi adajára.

Tehát napi filléres költséggel pengős hasznot hoz!

GHINOIN — UJPEST.

Gyümölcsfák **egyszerűsített** téli permetezés.

Csak egyszer kell permetezni s **megtakaríthatja** a második permetezés költségeit.

Időt, Munkát, Pénzt
takarít.

NOVENDA

Rovar- és gombabeteg-
ségek ellen véd.

Univerzális TÉLI gyümölcs permet.

Egyesíti a gyümölcsfakarbolineum—mészkenlé—SULFAROL hatását.

BORDÓI LÉVEL KEVERHETŐ, ellentétben más gyümölcsfakarbolineummal.

Permetezés ideje: lombhullástól rügyfakadásig bármikor fagymentes napokon.

NOVENDA-permet: 100 liter vízben 8 kg NOVENDA.

NOVENDA-galic permet: 100 l. vízben 2 kg galic,
2 kg szalonnás mész, 8 kg NOVENDA.

CHINOIN.

Kérjen ismertetőt.

UJPEST.